

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОСНОВНИ СУД У ПРИЈЕДОРУ
Број: 77 0 К 103868 24 К
Дана, 2.2.2026. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Основни суд у Приједору, у вијећу састављеном од предсједника вијећа судије Зорана Милојице, те чланова вијећа судија Харуна Самарџића и Амре Грозданић, уз учешће записничара Маријане Јокић, у кривичном поступку против оптуженог И.Д., син Е., из П., [...], због кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208 ст. 1 Кривичног законика Републике Српске, по оптужници Окружног јавног тужилаштва Приједор број Т22 0 КТ 0013819 20 од дана 14.8.2024. године, након рочишта о разматрању споразума о признању кривице, одржаног дана 31.1.2026. године у присуству окружног јавног тужиоца Окружног јавног тужилаштва Приједор, Ирмана Дедића, оптуженог И. Д. лично и браниоца Синише Дакића, адвоката из Приједора, на основу члана 293, а у вези са чланом 246 Закона о кривичном поступку Републике Српске, дана 2.2.2026. године доноси и јавно објављује сљедећу:

ПРЕСУДУ

Оптужени И.Д., звани „И.“, син Е. и мајке М. дјевојачки З., рођен [...]. године у К., настањен у П., П., улица [...], ожењен, отац једног млдб. дјетета старости 12 година, писмен, са завршеном средњом школом, држављанин РС/БиХ, лошег имовног стања (повремено ради на дневнице, издржава болесну мајку и доприноси за издржавање млдб. сина), неосуђиван, ЈМБ: [...];

КРИВ ЈЕ

Што је:

У периоду од новембра 2020. године до 21.01.2020. године, чега је био свјестан и што је хтио те знајући да за то није овлаштен, противно одредбама члана 4 и 19 Закона о спречавању и сузбијању злоупотребе опојних дрога БиХ („Службени гласник БиХ“, број 8/06), више пута давао лицу А.Х. опојну дрогу „хероин“, кемијског састава „диацетилморфин“, да је ужива, а која опојна дрога се налази на Листи опојних дрога, психотропних твари, биљака из којих се може добити опојна дрога и прекурсора, Таблица И: Забрањене твари и биљке, 1. Попис опојних дрога, редни број 10., под интернационалним незаштићеним називом „хероин“, кемијског састава „диацетилморфин“, па је тако и дана 21.01.2020. године тражио од А.Х. да га аутомобилом из мјеста Доњи Биљани одвезе у Приједор, за што ће му И.Д. исплатити 20 КМ на име трошка за гориво те му обећао да ће га „почастити“ са „хероином“ па су се по постигнутом договору тог дана упутили аутомобилом према Приједору те је И.Д. током вожње, код себе држао више од 3 замотуљка опојне дроге „хероин“ и по доласку у мјесто Копривна, подручје Оштре Луке, А.Х. је зауставио аутомобил те је И.Д. извадио један замотуљак са опојном дрогом „хероин“ којег је дао на уживање те је А.Х. исти уживао и потрошио, а након тога су се аутомобилом А.Х. упутили даље према Оштрој Луци те их је у Оштрој Луци зауставила полиција којој је И.Д. добровољно предао 3 (три) замотуљка са опојном дрогом „хероин“, и то 1 (један) бијели ПВЦ замотуљак са

садржајем “хероина” бруто масе 0,33 грама, 1 (један) бијели ПВЦ замотуљак са садржајем “хероина” бруто масе 0,32 грама и 1 (један) бијели ПВЦ замотуљак са садржајем “хероина” бруто масе 0,31 грама.

Дакле, другом давао опојну дрогу да је ужива, чиме је учинио кривично дјело омогућавање уживања опојних дрога из члана 208 став 1 Кривичног законика Републике Српске, кажњиво по истом законском пропису, па му суд на основу истих законских прописа и одредби члана 41, 43, 54 ст. 1, тачка 6, те чланова 62 и 63 изриче:

УСЛОВНУ ОСУДУ

којом се оптуженом утврђује казна затвора у трајању од 9 (девет) мјесеци, која се неће извршити уколико оптужени у року три године од дана правоснажности пресуде не изврши ново кривично дјело.

На основу члана 208 ст. 4 Кривичног законика Републике Српске од оптуженог се трајно одузима опојна дрога: један бијели ПВЦ замотуљак, са садржајем смеђе прашкасте материје која својим изгледом асоцира на опојну дрогу хероин, укупне бруто масе 0,33 грама, један бијели ПВЦ замотуљак са садржајем смеђе прашкасте материје која својим изгледом асоцира на опојну дрогу хероин, укупне бруто масе 0,32 грама, један бијели ПВЦ замотуљак, са садржајем смеђе прашкасте материје која својим изгледом асоцира на опојну дрогу хероин, укупне бруто масе 0,31 грама. Наведена опојна дрога, у масама које су преостале након извршеног вјештачења, а која се налази у депозиту овог суда, биће уништена.

На основу члана 99 став 1 Закона о кривичном поступку Републике Српске у вези са чланом 96 Закона о кривичном поступку Републике Српске, оптужени је дужан платити трошкове поступка на име судског паушала износ од 150,00 КМ (сто педесет конвертибилних марака), те трошкове вјештачења у износу од 330,00 (триста тридесет конвертибилних марака), све у року од 30 (тридесет) дана по правоснажности пресуде.

Образложење

Окружно јавно тужилаштво Приједор подигло је оптужницу број Т22 0 КТ 0013819 20 од дана 14.8.2024. године којом је оптуженом стављено на терет извршење кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208 ст. 1 Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17) - у даљем тексту: КЗ РС. Предметна оптужница је потврђена је од стране судије за претходно саслушање дана 15.8.2024. године, бр. 77 0 К 103868 24 Кпс.

На рочишту за изјашњење о кривици оптужени се изјаснио да није крив за предметно кривично дјело, слиједом чега је предмет упућен другом судији ради заказивања главног претреса.

Овом суду је дана 30.1.2026. године, на рочишту за главни претрес, достављен споразум о признању кривице од дана 29.1.2026. године. Наведени споразум, у којем оптужени И. домазет признаје кривицу за кривично дјело омогућавање уживања опојних дрога из члана 208 ст. 1 КЗ РС, закључен је између оптуженог И. Д., његовог браниоца Саше

Дкића, и Окружног јавног тужилаштва у Приједору, односно окружног јавног тужиоца Ирмана Дедића.

Оптужени, његов бранилац и окружни јавни тужилац су се у наведеном споразуму сагласили да се оптуженом за наведено кривично дјело изрекне условна осуда којом се оптуженом утврђује казна затвора у трајању од 9 мјесеци и истовремено одређује да се иста неће извршити уколико оптужени у року од три године не учини ново кривично дјело и да се оптужени обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка по одлуци суда.

Оптужени је споразумом у потпуности прихватио изрицање предложене кривичне санкције.

Окружни јавни тужилац је у тоу поступка извео сљедеће доказе:

1. Потврда о привременом одузимању предмета број 18-03/1/2-3/20 од 21.01.2020. године
2. Записник о вагању ПУ Приједор број 18-03/1/2-3/20 од 21.01.2020. године
3. Допис ПУ Приједор број 18-03/1/2-230.1-КУ-127/20 од 07.05.2020. године са фотодокументацијом број 52/20 од 22.01.2020. године и крим-техничким извјештајем број 52/20 од 22.01.2020. године
4. Захтјев за издавање наредбе за депоновање број 18-03/1/2-230.1-3/20 од 06.02.2020. године
5. Наредба Основног суда у Приједору број 77 0 К 103868 20 Кпп од 07.02.2020. године
6. Наредба Основног суда у Приједору број 77 0 К 103868 23 Кпп 2 од 24.10.2023. године
7. Записник ОЈТ Приједор број Т22 0 КТ 0013819 20 од 19.01.2024. године
8. наредба ОЈТ Приједор за вјештачење прашкасте материје број Т22 0 КТ 0013819 20 од 23.01.2024. године
9. допис Управе за полицијску подршку Бања Лука број 06/2-1-233-135/24 од 28.02.2024. године са вјештачењем непознатог праха број 06/2-1-233-135/24 од 28.02.2024. године
10. Записник ПУ Приједор о саслушању свједока А.Х. број 18-03/1/2-15/20 од 21.01.2020. године
11. Записник ПУ Приједор о испитивању осумњиченог И.Д. број 18-03/1/2-14/20 од 22.01.2020. године
12. Записник о испитивању осумњиченог И.Д. ОЈТ Приједор број Т22 0 КТ 0013819 20 од 04.01.2024. године

Прије прихватања споразума, суд је у смислу одредбе члана 246 став 6 Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18, 15/21) – у даљем тексту: ЗКП РС, саслушао оптуженог и упозорио на околности које су предвиђене истим законским прописом.

Суд је стекао увјерење да је оптужени изјаву о признању кривице, приликом закључења споразума, дао добровољно, свјесно и са разумијевањем, те да је упознат са посљедицама признања укључујући и посљедице везане за имовинскоправни захтјев и трошкове поступка.

Након што је судија извршио увид у презентоване доказе, закључио је да постоји довољно доказа о кривици оптуженог, те је позвао оптуженог да се изјасни да ли му је јасно да се закључењем споразума о признању кривице одриче права на суђење и да неће моћи уложити жалбу у погледу кривично правне санкције коју су договорили, под условом да суд прихвати споразум.

Оптужени је изјавио да разумије да се са споразумом о признању кривице одриче права на суђење и да не може изјавити жалбу на кривично правну санкцију која ће му бити изречена.

Након провођења напријед означених радњи, суд је донио рјешење којим је прихватио споразум о признању кривице.

Одбрана је на околности изрицања кривичноправне санкције предложила и извела следеће доказе:

1. Отпусна листа на име оптуженог издата од стране здравствене установе Специјална болница за болести зависности "Др Воровјев", Београд,
2. Налаз и мишљење ЈЗУ болница "Др Младен Стојановић" Приједор од 19.03.2023. године на име оптуженог,
3. Извод из матичне књиге вјенчаних на име оптуженог издат у Приједору 14.02.2023. године.

У завршном излагању окружни јавни тужилац наводи да је оптужени у потпуности сарађивао са истражним органима, да се подвргао лијечењу од болести зависности, истакао период од извршења кривичног дјела до дана суђења у ком оптужени није починио ново кривично дјело, те да је оптужени у међувремену засновао брачну заједницу, што према наводима тужиоца, представљају околности које оправдавају изрицање условне осуде.

Бранилац се у завршној ријечи сагласио са завршним излагањем тужиоца, те додао да оптужени активно тражио посао, те да се брине о болесној мајци. Оптужени се сагласио са излагањем свог браниоца.

Разматрајући тежину почињеног кривичног дјела, затим чињеницу да је оптужени признао извршење предметног кривичног дјела, што је узето као олакшавајућа околност, као и санкцију предложену споразумом, суд је закључио да је санкција предложена споразумом адекватна како тежини почињеног кривичног дјела, тако и личним и породичним приликама оптуженог, сматрајући да ће овако изречена условна осуда којом се утврђује казна затвора у трајању од 9 мјесеци и истовремено одређује да се иста неће извршити уколико оптужени у року од 3 године године од дана правоснажности пресуде не изврши ново кривично дјело, која санкција је изречена на основу члана 41, 43, 54 ст. 1, тачка 6, те чланова 62 и 63 КЗ РС, остварити сврху кажњавања из члана 43 КЗ РС тј. утицати на оптуженог да не чини кривична дјела и остварити утицај на његово преваспитање, остварити утицај на друге да не чине кривична дјела, те утицати на развијање и учвршћење друштвене одговорности изражавањем друштвене осуде за кривично дјело и неопходност поштовања закона.

На основу члана 208 ст. 4 КЗ РС од оптуженог се трајно одузима опојна дрога: један бијели ПВЦ замотуљак, са садржајем смеђе прашкасте материје која својим изгледом асоцира на опојну дрогу хероин, укупне бруто масе 0,33 грама, један бијели ПВЦ замотуљак са садржајем смеђе прашкасте материје која својим изгледом асоцира на опојну дрогу хероин, укупне бруто масе 0,32 грама, један бијели ПВЦ замотуљак, са садржајем смеђе прашкасте материје која својим изгледом асоцира на опојну дрогу хероин, укупне бруто масе 0,31 грама. Наведена опојна дрога, у масама које су преостале након извршеног вјештачења, а која се налази у депозиту овог суда, те је суд донио одлуку да се одузета опојна дрога уништи.

На основу члана 99 став 1 ЗКП РС у вези са чланом 96 ЗКП РС, оптужени је дужан платити трошкове кривичног поступка на име судског паушала износ од 150,00 КМ, те трошкове вјештачења у износу од 330,КМ, све у року од 30 (тридесет) дана по правоснажности пресуде. Трошкове судског паушала суд је одредио имајући у виду број одржаних рочишта у овом кривичном поступку, док је одлука о трошковима вјештачења донесена на основу трошковника који је изведен као доказ.

Записничар
Маријана Јокић

Судија
Зоран Милојица

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Окружном суду у Приједору, путем овог суда, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.